

ਜੀਐਸ ਸਿੰਘਵੀ ਅਤੇ ਕਿਰਨ ਆਨੰਦ ਲਾਲ ਜੇ.ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ TEH ERS, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2002 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 4512

29 ਅਗਸਤ, 2002

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ - 226—ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਪਰਿਸਿਸ ਐਂਡ ਲੈਂਡ (ਬੇਦਖਲੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲੀ) ਐਕਟ, 1973 — ਐੱਸ. 3—ਪਬਲਿਕ ਪਰਿਸਿਸ—ਲੀਜ਼ ਆਊਟ—ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ—ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਸਵੀਕਾਰ—ਤਾਜ਼ੀ ਨਿਲਾਮੀ—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ- ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮਾਸਿਕ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ - ਰੋਕੀ ਗਈ, ਨਹੀਂ - ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਥਾਂ ਦੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਲੰਧਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ, 1989 ਪੀ.ਐੱਲ.ਆਰ. 101 (ਡੀ.ਬੀ.) ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1993 ਪੀ.ਐੱਲ.ਆਰ. 277 (ਐੱਸ. ਬੀ.) 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ, ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ)

ਮੰਨਿਆ ਕਿ:

- (i) ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਸਮਕਾਲੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।
- (ii) ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।
- (iii) ਜਨਤਕ ਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜੋ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਪਣਾ ਕੇ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।
- (iv) ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ/ਪਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਸਿਕ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਜਨਤਕ ਥਾਂ ਦੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੇ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੇ

ਕਿਰਾਏਦਾਰ/ਪਟੇਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਜਨਤਕ ਥਾਂਵਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

(ਪੈਰਾ 17)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਲੋਂ ਵਕੀਲ ਕਪਿਲ ਕੱਕੜ, ਸੀ .

ਚਾਰੂ ਤੁਲੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 3 ਲਈ ਪੰਜਾਬ।

ਜੰਮੂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੀ. ਐਸ. ਸਿੰਘਵੀ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ, ਬਠਿੰਡਾ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 18 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P.3 ਅਤੇ P.4 ਮਿਤੀ 28 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਪਰਿਸਿਸ ਐਂਡ ਲੈਂਡ (ਬੇਦਖਲੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ) ਐਕਟ, 1973 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਐਕਟ')।

(2) ਆਊਟ-ਸੈੱਟ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

(3) ਸਾਲ 1991 ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਬੋਰਡ') ਨੇ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਥਰਮਲ ਪਲਾਂਟ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ। ਰੈਜ਼ੋਲੂਟ ਨੰਬਰ 4—ਜਗਜੀਵਨ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਿੱਤੀ। 735. ਉਸਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਕਤ ਦੁਕਾਨ ਉਸਨੂੰ 2 ਮਈ, 1991 ਤੋਂ 1 ਮਈ, 1992 ਤੱਕ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਮਿਆਦ

-----ਆਰ

ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਮਈ, 1993 ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਵਧਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਲੀਜ਼ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਹੋਰ ਵਾਧੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਨਵੀਂ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। 1,065 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਉਸ ਦੀ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ / ਨਿਪਟਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਪਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ ਵੱਲੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਜਨਤਕ ਥਾਂ 'ਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ।

(4) ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਹੁਸ਼ੀ ਹੁਕਮ ਚੰਦ, [ਉੱਪਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਕਲਰਕਵਾਸੀਐਕਸ। ਉਸਨੇ 1991 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ 1991 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੀ। 1993 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 1,065 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਲੀਜ਼ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਦੀ ਫੋਟੋਸਟੈਟ ਕਾਪੀ, 27 ਮਈ, 1992 ਦੀ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ (ਉਦਾ. ਏ.2), ਨੋਟਿੰਗ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਉਦਾ. ਏ. .3) ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ-ਸ਼ੀਟ (ਐਕਸ. ਏ.4)। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਗਵਾਹੀ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ DW 3 ਤੋਂ DW 27 ਅਤੇ DW ,49 ਤੋਂ DW 57 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ D1, D.2, D. 32 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। D. 47. ਉਸਨੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਚਲਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ , ਜਿਸ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੀ. 58 ਤੋਂ ਡੀ. 67.

(5) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:-

“ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਸਲ ਰਸੀਦਾਂ ਡੀ.3 ਤੋਂ ਡੀ.27, ਡੀ.49 ਤੋਂ ਡੀ.57 ਅਤੇ ਚਲਾਨ ਡੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। 58 ਤੋਂ ਡੀ.67 ਅਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਗਾਤਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡੀ.ਐਲ., ਡੀ.2, ਡੀ.32 ਤੋਂ ਡੀ.47 ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਅੱਗੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਾਰ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੀ.ਪੀ.ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ਾ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਥਾਂ ਦੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਬਜ਼ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਈਲ ਵਿਚਲੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ PSEB ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਕਿਰਾਇਆ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 21 ਸਤੰਬਰ, 1998 ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਮਿਤੀ 28 ਅਗਸਤ, 2000, ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਦਲੀਲਾਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸੇ ਘਾਟ ਵਾਲੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ”

(7) ਸ੍ਰੀ ਕਾ ਸ੍ਰੀ ਕਪਿਲ ਕੱਕੜ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਨਤਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਬਜ਼ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਲਟ ਖੋਜ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਬ ਘੋਸ਼ਿਤ

ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ 7 ਮਈ, 1993 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਰਾਇਆ ਵਾਪਸ ਨਾ ਕਰਨ, ਭਾਵ, ਲੀਜ਼ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਬੋਰਡ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਅਤੇ ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਕੱਕੜ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ 7 ਮਈ, 1993 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਥਾਂ ਦੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(8) ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐੱਸ. ਜੰਮੂ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐੱਸ.ਈ.ਜੰਮੂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ 7 ਮਈ, 1993 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਦੁਕਾਨ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਵੀਂ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਪਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਥਾਂ 'ਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿਰਾਇਆ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਤਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਮੰਗ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਜੰਮੂ ਨੇ 2000 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1561-ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 17 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 20 ਮਾਰਚ, 1998 ਅਤੇ 29 ਸਤੰਬਰ, 29 ਸਤੰਬਰ, 118 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬੂਥ ਨੰ: 12 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 28 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਐੱਸ.ਐੱਲ.ਪੀ. (ਸਿਵਲ) ਨੰ. 2000 ਦੀ 12788 ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(9) ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ 2000 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 1561 ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰ-ਸਥਾਪਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1991 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ 1 ਮਈ, 1992 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਲੀਜ਼ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ 7 ਮਈ, 1993 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਲੀਜ਼ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਈ, 1993 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੋਈ ਤਾਜ਼ਾ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। 1,065 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਉਸ ਦੀ ਬੋਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਆਰਜ਼ੀ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਬਠਿੰਡਾ ਵੱਲੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 7 ਮਈ, 1993 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ/ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਨਾ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤਾਂ, ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਾਸਿਕ

ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਓਵਰਟ-ਐਕਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਪਟੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ, ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਵਿਵਾਦਿਤ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 7 ਮਈ, 1993 ਤੋਂ ਜਨਤਕ ਥਾਂ 'ਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਬਜ਼ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ।

(10) ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਗੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਜਨਤਕ ਥਾਂ ਦਾ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਬਜ਼ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਉਸ ਦੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

(11) ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, Af.C ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। **ਚੌਕਲਿੰਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਾਨਿਕਵਸਾਗਮ (1)**, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ:-

"ਮਾਲਕ-ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਸਮਕਾਲੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ਾ ਮਕੱਦਮੇ ਵਾਲਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਨਿਆਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇ ਜਿਸਦੀ ਬਰਾਬਰੀ a ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਸਥਾਈ ਅਧਿਕਾਰਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਇਸ ਤੋਂ ਲਾਲੂ ਯਸ਼ਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਬਜ਼ਾ ਗਲਤ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਅੰਡਰਲਾਈਨਿੰਗ ਸਾਡੀ ਹੈ)।

(12) ਵਿਚ **ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਐਸਕੇ ਸੇਠ (2)**, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 'ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਲਡਿੰਗ ਓਵਰ' ਅਤੇ 'ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਪੀੜਤ' ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰੇ 34 ਅਤੇ 35 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

"34. ਦੋਹਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਮਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਤਫਾਕਨ ਹੈ, ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਕਿਸਮ ਜੇਕਰ ਪਟੇਦਾਰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

- (1) 1974 (1) SCC 48
- (2) 2001 (3) ਆਰਸੀਆਰ (ਸਿਵਲ) 746

ਦੁੱਖ 'ਤੇ. ਆਰਵੀ ਭੂਪਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਏਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1995 (4) ਆਰਸੀਆਰ (ਕਿਰਾਏ) 44 (ਐਸਸੀ): 1995 (5) ਐਸਸੀਸੀ 698 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਇਸ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

8. ਪੀੜਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਮਿਆਦ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਹਾਅ ਦੁਆਰਾ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪੀੜਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਲੁਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਮੁੱਲਾ ਦੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ (.. ਐਡ.) ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 633 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਦੁਖੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਆਜ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਸ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੀੜਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ। ਪੰਨਾ 769 'ਤੇ, ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਲਡ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਟੇਦਾਰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮ ਕਨੂੰਨ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੁਖੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ "ਹੋਲਡਿੰਗ" ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੀਜ਼ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਟੇਦਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਮਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਾਲੋਂ ਸਥਿਤੀ. ਪੀੜਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰੇਗੀ। ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜਿਸਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

- (35) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸੂਖਮ ਅੰਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਅਟ-ਸਫਰੈਂਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭੂਪਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ੁਟੋਡ ਉੱਤੇ ਫਤੀ ਹੋਈ ਹੈਦੇ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈਲੀਜ਼ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਪਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ - ਜਦੋਂ ਕਿ, ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਜੇ ਉਦੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਇਹੀ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਅਟ-ਸਫਰੈਂਸ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਸਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 116 ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜਾਂ ਮਿਮਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਜਵਾਬ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ- ਕੀ ਮਿਮਾਨੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹਨ? ਜਵਾਬ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਪਟੇਦਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਟੇਦਾਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਮੀਮਾਨਿਸ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੀਮਾਨੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਜਵਾਬ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ 'ਨਹੀਂ' ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। "

(ਅੰਡਰਲਿੰਗ ਸਾਡੀ ਹੈ)।

- (13) ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ **ਭਾਗਲ ਬਨਾਮ ਬਚਨਾ (3)** ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਬਚਨਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4)** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1963 ਵਿੱਚ 5 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇੱਕ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਬਜ਼ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1961 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, '1961 ਐਕਟ') ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਰੂਲਜ਼, 1964 ਦੇ ਨਿਯਮ 19 ਨਾਲ

ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(14) ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਪਿੰਡ ਹਰੀਪੁਰ, ਤਹਿਸੀਲ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, '1 ਫੀਰੋਜ਼ਪੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਵੱਲੋਂ 1961 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ:-

“ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟੀ, ਪਟੇਦਾਰ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਰੂਲਜ਼, 1964 ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲੀਜ਼, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਚਾਇਤ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸੀਨ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਥਿਤ ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨਾ। ਪਰ ਇੱਥੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਕੀ ਲੀਜ਼ ਮੌਖਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ

- (3) 1987 PLJ 656
- (4) 1982 PLJ 377
- (5) 1989 (1) PLR 604

ਅਲਾਟੀ, ਪਟੇਦਾਰ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟੀ, ਆਪਣੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖੇ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਰੱਖੀ ਸੀ ਪਰ ਉਥੇ ਬੈਠੇ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਨੇ ਨਵੇਂ ਪਟੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਅਗਾਊਂ ਕਿਰਾਇਆ ਨਗਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3, 4 ਅਤੇ .7 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ। ਉਸ ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।”

(15) ਰੋਸ਼ਨ ਉਰਫ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ, ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ । ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਭਾਗ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਰਿਆਣਾ ਜਨਤਕ ਅਹਾਤੇ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ

(ਬੇਦਖਲੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।, 1972.

(16) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ 2002 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 10902 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਦਰਸ਼ਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ 5 ਅਗਸਤ, 2002 ਨੂੰ।

(17) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

- (i) ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਸਮਕਾਲੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।
  - (ii) ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।
  - (iii) ਜਨਤਕ ਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜੋ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਪਣਾ ਕੇ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।
- (6) ਏਆਈਆਰ 1999 ਪੀ.ਬੀ. ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 70
- (iv) ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ/ਪਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਸਿਕ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਜਨਤਕ ਥਾਂ ਦੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੇ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ/ਪਟੇਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਜਨਤਕ ਥਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। .

(18) ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਪੱਤਰ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਬੋਰਡ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹਨ। ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਮਾਸਿਕ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੀਜ਼ਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਰਕਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ. ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣ ਨੂੰ ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਪਿੰਡ ਹਰੀਪੁਰਾ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਅਗਾਊਂ ਕਿਰਾਇਆ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 28 ਅਗਸਤ, 2000 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ ਜੰਮੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਹੁਕਮ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 17 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 12788 ਆਫ 2000 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੁਥ ਨੰਬਰ 12 ਇੱਕ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਤੋਂ 2 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 621. ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ।
ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 2000 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 1561 ਮੋਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਖੋਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ 17 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਅੰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ :-

"ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ:

ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ ਬਕਾਇਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲੀਜ਼ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੁਥ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। 27,000 ਕਿਰਾਇਆ @ ਰੁਪਏ 1,000 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਜਾਂ ਰੁ. 3,600 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਕਿਰਾਏ ਵਜੋਂ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(19) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ SLP ਰਕਮ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ

(20) ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, 2000 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1561 ਵਿੱਚ ਪਾਸ 17-ਫਰਵਰੀ, 2000 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕਾਨੂੰਨ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(21) ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ PS ਜੰਮੂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (7) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਨਤਕ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 116 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(22) ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ, (8) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਇਆ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(28) ਬਨਾਮ ਬਚਨਾ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਚੰਦ ਮਿਮਾਨੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ Lrs ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਐਸ.ਕੇ. ਸੇਨ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਪਿੰਡ ਹਰੀਪੁਰਾ, ਤਹਿਸੀਲ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਰੋਸ਼ਨ ਉਰਫ਼ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ, ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਭਾਗ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਸਰਕਾਰ। ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ)।

(24) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P.3 ਅਤੇ P.4 ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 4 ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ 2 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਢੁਕਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਅਪਣਾ ਕੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗੀ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

(7) 1989 PLJ 101

(8) 1993 PLJ 277

4238/HC—ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰੈਸ, ਯੂ.ਟੀ., ਸੀ.ਐੱਚ.ਡੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।